מתני' כל שאר בשר שהוא נבלה יבמ' · כל קובעה שהיא נבלה ותפי' לה הא כרבי כגון לטמא מביני וכרבי יהודה דהוי נבלה דלא יגעה כלל מביני וממעת קובעה (ג) אבגון טעת תלוי דהוי נבלה ואי לאו לקובעה נבלה כרבי · כל שחייבין עליו כרת · לבד טעת תלוי לה הוי ממזר : לקיים דברי יהושע · לא היה כותב במגלה לתרומה קלי ממר ר"ש בן עזאי לקיים דברי ר' יהושע כו' : **מפני מה** חייבי מיתות ט' : **גבי** יבמ' **ממזר** · וסמיך ליה לא יגעה : דר' יהודה וכנן · כפרק טעלין על התמוכה (לקמן קף מ') : **ולרבי פיפתי** · בכתובות (קף כח:) וקידושין (קף סמ:) מן הכל היה עושה ר"ע ממזרים מן מלמנה לכ"ע שעשה תלין ולא ממזרי· מדקאמר מן מלמנה למימר לפי' חייבי לאוין שלא מתמת קובה מרכה קנין* מחוך גרושתו מביאים קנין ואינה ליעקראל דקיימת בלא תתמתן כם (דברים ז) ומסבעה לומה הוא וקנין עמוני שנאמר בה ישראל בכניו ממזרים : **חייבי עשה** · מלרי לו לחומי קדם ג' דוחות ולהם ולא שני ללו: כב) דוד שלימי יבא להם ולא שני ללו: הבא מכלל עשה-עשה והא דר' יעקב נמי בכתובות (שם) כוחו ונקום של עקיבא בן יוסף שהיה לומר כל שלין לו ביאה ביעראל הולד ממזר : **שבר לה כרבנן** · דפליגי מדרבי יהודה בטעלין על התמוכה (לקמן קף מ') ואמרי כמ"ל לא יגעה כלל תבוי· בשלומת יבם של תבוי שתעת תלוי לה ביאה במקנה תורה משום למשמך ליה לא יבא ממזר ולא שמעינן דים ממזר מחייבי כריתות : **ס"ג ורבי יהושע לכתוב רחמנא לא יגעה** · כלומר לי בשלומת יבם של תבוי משתעי לא בתמוכה תבוי שתעת תלוי לה הלד לכתוב רחמנא לא יגעה, לא יקח (ולא יקח) מלילתיה לר' יהודה והא קנים מינה לא יקח עד יגעה כלי אלא לאן הכי האמר מלא יגעה) למה לי אלא לאן הכי האמר מלא יקח עד יגעה כלי יקח, טפי לא ידע ממזר (*) אמר אביי הכל מודים : בבא על הנדה ועל

שמעון התימני אומר ס' · והלכה כדבריו · לפ"ג דלין למדין הלכה מפי גמרא (ג) *הכל הלכתא כווחיה דשמעון התימני לפרק (קדושין קף סו: ושם) גרלה עיקר לכלכתא גוונא קבי הלכתא פסיקתא בבבא קמא (ל' קב:) ובכמכת ע"ז (קף ז: ושם) בהסיה הכל התמנה יהו על התמוטה ולעיל בפ' קמא (קף יד· ושם) אמר פסיטוא בבי מייבי לאוין בכריס ניעה ובפרק שני (לעיל כג.) קלמר רב פפא מסכרת מייבי לאוין תפסי בהו קידושין ולעיל (קף מה·) פסקינן דעובד כוכבים ועבד הבח על בת ישראל הולד כשר וכמה תמוהין לתייבי בלרת ממזר גרושתו ולב"ע לא מכמת לה לרה לתין קידושין מופסין בחייבי לאוין וכרבי יהושע נמי ים להוכיח לעיל קי"ל כוותיה לאמר לעיל (שם·) ומביסה לה למדוה לעל מלמת לב ומייבי כריתות דמו לעמת לב לכולי עלמה ולעיל בריס פירקין (קף לז·) קלמר מספק בתמוה להויה ממזר מלמת לב ומייבי לאוין ולעיל (ל' מ:) אמר רב טובי בר קיסמא הבא על לרת תלוקתו הולד ממזר ותפילו רבי יותן לה פליג לעל מקום לרת "רבי יהושע כל שחייבין עליו כו' · ים מניחים ר' יהודה במקום רבי יהושע דבפרק שברה יוחנין(קדושין קף עד:) גבי כל התמורין לבת בקבל מוחרים לבת זה בזה ור' יהודה לוסר ומפרש עלה דר' יהודה סבר לממזר מלמתו לה הוי ממזר לעל מלמת מכך ואין עלה תגיעת מכך להכת ואין עלה להיות להיות כן עזלי לומר כי קיים מיבמה דר' יהודה והא קנים מינה לא יקח עד יגעה כלי אלא לאן הכי האמר מלא יקח עד יגעה כלי יקח, טפי לא ידע ממזר (*)אמר אביי הכל מודים : בבא על הנדה ועל

כרבי עקיבא דים ממזר מחייבי לאוין כלפריסים לעיל(ל' מז) גבי ההוא לתמת לקמיה דרבי יהודה וכלתמר בפ' לרבע מיתות (סנהדרין ל' נג: ושם) תלת ולתי ר' יהושע גלסיון והכח פריך תגיעת מכוח דאמרי' בשוטרת יכח שאין תולד מסור פרש"י משום דכתיב לא תהויה אלמא יש בה הויה ואע"ג דכתיב נמי ואשה אל אחותה לא תקח ולא יקח איש את אשת אביו דמשמע ראית ביה קיחה ובמסכת קדושין פ' האומר לפיגין מרבי תרי קראי דלא חפסי בה קדושין לא רמי לא יקח ללא הויה · ומיהו קשיא לי לרהאי מירוש דהא בפרק הזורק חנן בהדחתי בבי דיש מסור מיבמה דחנן החם כל ערוה שאסורה צרותיהן מותרות וכו' הכוחם ליבמתו והלכה צרותה וגשואת וכו' תנא מוה ומוה הל הדרכים האלו כה וכו' ובפרק האשה רבה נפי חנן בהדיא דיש מסור מיבמה אלא-הראי אליבא דר"ע דבריית דלא בעי שאר [דבריית דלא בעי] שאר והכל מודים דקא הבא אליבא דר' עקיבא דתמרי' דבני שאר קאמר ולדידיה אין הולד מסור ואע"ג דכתיב לא תהויה לא מפרשינן מניה דלא תפסי בה קדושי, וללאו הוא דאתא . והכי איתא בפ' האשה [רבה] דתניא התם ור' יהושע אומר קידושי תופסי בחייבי לאוין אבל חב"א אין מסור מיבמה . ולימא אין מסור מחייבי לאוין האי חנא דר"ם הוא דאמר מחייבי לאוין דשאר הר מסור מחייבי לאוין נידוי לא הוי מסור ד) ורבנן דאמרי אין קדושין תופסי הא אוריי"ת לא הוי מסור מדרבנן אבל לרבנן אפילו דחייבי לאוין הוא דאורייתא שבירו הוא ה"נ דהוי קידושין ש"ם דבני בעינא ג' ע"ב ג) וי"ל דחייבי לאוין מסור מראשון [דהוי] (אלא) מדרבנן שנישאה ע"פ ב"ד בעד א' הוי מסור מדרבנן אבל לרבנן אפילו דחייבי לאוין השתא שנשאה ע"פ ב"ד בעד ב' הוי מסור מדרבנן שאין בו איסור כלל . אלא משמע דבין לרבנן בין לר"ע

ה) כלמה ד"ל ומשמע דאן בכשלין הוי ממזר מדרבנן ור"ח ומפי' דממעי. ג) מתניתא הא בתמר עד בעינא ג' סייך לעיל מ"ז ע"ב. ג) תוי"ל ים מפכיפים דהיינו עדמת וכו' שלין בו איסור כלל ולא בהיכל מלא משמע דבין לרבנן וכו'. ד) ל"ל וכ"ל דתמר לקמן (ל"ב) אין קדושין תופסין ביבמה. ס) ל"ל תמר לך רב הגא דאמר מסור דחייבי לאוין ולפי"ל ל"ג אמר ר' יוסף (ס"ב) אין קדושין תופסין ביבמה.

הגהות הב"ח

(ג) רש"י ד"ה כל שאר וכו' וממעת קובעה דתביו וכבון מוטה : (כ) ד"ה לא יקח וכו' דמחייבי מיתות הוי מכל מלא יגעה : (ג) תוס' ד"ה שמעון וכו' תפי גמרא · כ"כ בפרק יש מוחלין דף קל ע"ב : (ד) ד"ה לכתוב וכו' דפרקין קמת דסבר כרבי יהודה · כ"כ ע"ש דף י' בתוספות ד"ה לרבי יהודה :

[כתובות יא:] [קדושין סה: ע"ש]

[קדושין עה לעיל מד· (לקמן מה:)]

[ע' כפו' סכ מכמכעוסם ים ס"ל דלמנוס]

[לעיל יב ימ·]

לעיל יג:

* [ע' ל מל· ד'מוסף]

לעיל ד· [לקמן נו.]

[כתובות כמ: קידושין סד· סמ·]

[כתובות ס"ב ע"ש ק: מה ז:]

[לעיל מד·]

[ב מ"ל סם פ"ב פל' ם ממג לחוין סם פוע"ם סם ס' מו סעיף כו :]

מבנה

שורות יבמות ד"ג (אחרות שורות ד"ה אחרות)

גליון

דיבור המתחיל (ה) אחרות ד"ה ואחרות ד"ה ואחרי : אחרי: ו) ראין ראיה כיעקות כדלמרי' לעיל ל"ע ב"ש וב"ה בגרות מודים שאין ממזר אלא שאיסורו איסור ועשוי כגרה :

(ה) אקורו ע"ז ראיתן בתוס' ד"ה לכתוב רחמנא וכו' ולפי"ל ל"ג וכו' · וכפי"ל ל"ג כ"ש :

(ו) אקורו ע"ז ל' יהושע דף אחיזת איש גד

מבנה

רבי יהודה/רבנן

ג' גיטין: בהסבר "ולא יגלה כנף אביו" (ל' יהודה = שנאת אביו) לרבנן = כבוד (שנאת אביו) ע"ז אביו

תוס' חד מקבאי

לר"ע הוי מסור מדרבנן ע"י נשואין שמא יאמרו גרש זה ונשא זה אבל ע"י זנות אינו ממזר אפי' מדרבנן והא דאמרי' בשוטרת יכח שאין תולד מסור פרש"י משום דכתיב לא תהויה אלמא יש בה הויה ואע"ג דכתיב נמי ואשה אל אחותה לא תקח ולא יקח איש את אשת אביו דמשמע ראית ביה קיחה ובמסכת קדושין פ' האומר לפיגין מרבי תרי קראי דלא חפסי בה קדושין לא רמי לא יקח ללא הויה · ומיהו קשיא לי לרהאי מירוש דהא בפרק הזורק חנן בהדחתי בבי דיש מסור מיבמה דחנן החם כל ערוה שאסורה צרותיהן מותרות וכו' הכוחם ליבמתו והלכה צרותה וגשואת וכו' תנא מוה ומוה הל הדרכים האלו כה וכו' ובפרק האשה רבה נפי חנן בהדיא דיש מסור מיבמה אלא-הראי אליבא דר"ע דבריית דלא בעי שאר [דבריית דלא בעי] שאר והכל מודים דקא הבא אליבא דר' עקיבא דתמרי' דבני שאר קאמר ולדידיה אין הולד מסור ואע"ג דכתיב לא תהויה לא מפרשינן מניה דלא תפסי בה קדושי, וללאו הוא דאתא . והכי איתא בפ' האשה [רבה] דתניא התם ור' יהושע אומר קידושי תופסי בחייבי לאוין ואבל חב"א אין מסור מיבמה . ולימא אין מסור מחייבי לאוין האי חנא דר"ם הוא דאמר מחייבי לאוין

הכל מודים בבא על הנדה ועל הנדה ועל הסוטה ועל שומרת יבם שאין הולד ממזר אא"כ הסופה דאין הולד ממזר ה"ם דרך זנות א"נ מראוריית אבל דרך נישואין הולד ממזר מדרבנן . וזו היא ששיטת האשה שהלך בעלה למ"ה וא"ל מת בעלך ואת"כ בא בעלה תצא מזה ומזה והולד ממזר מזה[ומזה].פירוש משני דאורייתא ומדרבנן דרבנן משום קנאה שמא יאמרו גרש זה ונשא זה ופ"ם אסור בממזרת שאין כ"ד מתנין לעקר דבר מן התורה . ומאי ממזר דקאמר שאסור בבת ישראל והכי איתא בפרק האשה רבה שאסור בממזרת . אלמא אינו ממזר אלא מדרבנן אלא לאו ג) ש"ם דברי הכל הוי ממזר ואפ' לר"ש ורשיבני ב) הא דאחמר לעיל לענין מבולת איחמר בחב בראב"ד פ' לענין סבולה שהרה צריך סבולה אעפ"י שסבל כבר לפם עבדות אבל לקבל עליו עול מלוה א"צ שכבר קבל עליו מחחלה מדעתו הלכך משחרר אותו בע"כ אבל מחחלה אין מסבילין אותו לשם עבדות אא"כ קבל מדעתו לשום עבדות חיוב ומשחרר אח"כ בע"כ וה"פ אין צריך ג' למבילת שחרור מראחרי בפרקין ש' האומר כל שביהו לאו כמוחר מעשה רפי ואמר' החם נר נפי לאו ביני [לביני] הוא דאמרי' א"ר יוחנן נר צריך ג' ואפשי אלא סעחה הבותן פרוטה לשפחתו וא"ל הרי את מ ק ו ד ש ת לאחר שאשתרריך שבירו הוא ה"נ דהוי קידושין ש"ם דבני בעינא ג' ע"ב ג) וי"ל דחייבי לאוין מסור מראשון